

meget bestemt imod denne Bestemmelse, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har citeret denne Udtalelse, som findes i Betænkningens Bilag VII, og derfor skal jeg ikke gøre det; men jeg skal anbefale, at man stemmer for mit Underændringsforslag, der gaar ud paa at fjerne denne uheldige Bestemmelse af Forslaget. Den er ganske overflødig, da den fornødne Bestemmelse til Forebyggelse af Misbrug findes i sidste Stykke af den foreslaaede Paragraf, hvor det hedder: „Sygekassens Vedtægt skal indeholde de fornødne Bestemmelser til Forebyggelse af Misbrug fra Medlemmernes Side af de dem her tilføjede Rettigheder“. Her staar jo udtrykkelig, at der skal tages Initiativ fra Sygekassernes Side til at modvirke mulige Misbrug. (*Weygaard*: Det staar der allerede i den gamle Lov!). Ja, det er en Bestemmelse, som ogsaa staar i den gamle Lov, men da jeg, som sagt, finder, at den omtalte Bestemmelse er overflødig, vil jeg anbefale, at man stemmer for mit Underændringsforslag Nr. 15.

Det andet Underændringsforslag, som jeg har stillet, Nr. 21 til Ændringsforslag Nr. 20, vil jeg ogsaa meget anbefale. Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, har Ministeren for Sundhedsvæsen stillet Ændringsforslagene Nr. 18, 19 og 20, der gaar ud paa at indføre et helt nyt Princip i Sygekasselovgivningen, nemlig dette at afskaffe den fri Lægehjælp og erstatte den med delvis fri Lægehjælp. Jeg har i Udvalget advaret stærkt derimod, og jeg gør det ogsaa her i dette høje Ting. Den højtærede Minister havde ved Lovforslagets første Behandling sine Betæneligheder overfor en saadan Ændring og udtalte i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard fremsatte denne Tanke, at et saadant Forslag maatte tages under grundig Overvejelse, men, føjede Ministeren til, „der er ganske sikkert adskilligt, der taler imod, saaledes dette, at Sygekasserne i alle disse Aar har vænnet sig til at betragte det som et stort og vigtigt Gode for Medlemmerne, at de har ubetinget fri Lægehjælp.“

I dette sidste er jeg enig med Ministeren: Fri Lægehjælp har været Sygekassernes fornemste Gode. Den højtærede Minister har desværre med alt for stor Lethed overvundet de Betæneligheder, han gav Udtryk for her i Salen ved første Behandling. Jeg maa paa det bestemtteste tage Afstand fra denne Bestemmelse, thi ogsaa den vender sig mod den fattigste Del af Sygekassernes Medlemmer. Thi medens

det Princip er godt for de bedrestillede Medlemmer, at de selv skal betale en lille Del, indtil en Fjerdedel, af Lægehonoraret, vil Bestemmelsen let medføre, at det bliver umuligt for de fattige Medlemmer først at udrede det høje Kontingent og derefter at betale et Beløb, for hver Gang Lægen hentes, og muligvis ogsaa et Beløb for hver Lægekørsel, hvis det paagældende Ændringsforslag gaar igennem. Dette vil utvivlsomt medføre, at de fattigste Medlemmer trænges ud af Kassen, og det er dog vel alle enige om vil være et Tilbageskridt. Det vil i Virkeligheden betyde, at det, der kan spares fra Statens Side, vil blive Byrder, der lægges over paa Kommunerne.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse citere en Udtalelse af Dr. Kuhn, der i de Forelæsninger over dansk Sygekassevæsen, han i Aar har holdt i Frankrig, om dette Spørgsmaal siger: „Den Omstændighed, at den ubemidlede, takket være Sygekassernes fuldt gratis Lægehjælp, ikke behøver at vente med at søge Læge, naar han mærker de første Sygdomssymptomer, bevirker, at Sygdommen — det være sig en Tuberkulose eller akut epidemisk Sygdom — erkendes tidlig, og foranlediger, at Lægen kan træffe de nødvendige Forholdsregler mere effektivt for Sygdommens Behandling og videre Udbredelse og derfor mindre bekosteligt for Samfundet. Den lette og uhindrede Adgang til Lægehjælp er ikke alene, hvad man kunde kalde elementær Samfundsborgerret, men det er den første og vigtigste Forudsætning for al Sundhedspleje. Alle, der Verden over beskæftiger sig med Samfundshygiejne, er naaet til at indse, at Befolkningens nære og uhindrede Adgang til Lægehjælp er det fundamentale, det, uden hvilket alle mulige andre offentlige Foranstaltninger kommer til kort. Den danske Sygekasselovs Krav til Sygekasserne om Ydelse af fuldt fri Lægehjælp til deres Medlemmer er derfor et af dens lykkeligste Fund.“

Jeg citerer dette og haaber, at det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, som jeg ikke ser her i Salen, i hvert Fald vil læse dette, for jeg ved, at det ærede Medlem betragter Dr. Kuhn som en Autoritet paa dette Omraade. Jeg ønsker at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvor stridende hans Udtalelser fra dette Sted er med de saglige Udtalelser, som hans Kollega i det borgerlige Liv er fremkommet med. Dette fundamentale i Sygekasserne, den virkelig frie Lægehjælp, som har været Sygekassernes fornemste Gode i al den Tid, vor Sygekasselovgivning har